

UHŘÍNĚVESKÉ

OBČANSKÉ NOVINY

facebook/obcanuhrineves

www.obcanuhrineves.cz

číslo 3/květen 2021

ODCHÁZENÍ PÁNĚ STAROSTY

Demokraticky odvolanému starostovi se neodchází lehce, zůstává za ním hořko v ústech.
str. 2-3

ZÁHADA VYPLACENÝCH 22 MILIONŮ KORUN

V rozporu s platnými předpisy vyplatila MČ Praha 22 za podivných okolností miliony.
str. 4-5

KAM NA VÝLET?

Dubečská tvrz skrývá tajemství osudového rozdělení habsburské říše.
str. 6

PROČ byl poprvé v listopadové historii odvolán starosta Městské části Praha 22? Důvody, proč se nejen politická opozice, ale i část koaličních radních naší městské části rozhodla ukončit trápení se starostou Vojtěchem Zelenkou, přinášely naše noviny průběžně. Ty důvody zní: PROČ není škola, PROČ se nestaví školka, PROČ radnice nevychází vstříc námitkám občanů v kauze likvidace vnitrobloku v ulici V Bytovkách... Jak navíc píšeme na stranách 4 a 5, těsně před odvoláním starosty uskutečnilo vedení radnice několik nestandardních finančních operací ve výši mnoha milionů korun. To nakonec zřejmě vedlo některé koaliční zastupitele k přesvědčení, že se na takovém řízení obce nechťejí podílet a nechťejí za něj ani nést odpovědnost. Jenže místo reflexe a přijetí demokratického verdiktu zastupitelů se současní radní v čele se starostou zakopali na pozicích. A to bychom měli zbystřit všichni, komu nám záleží na rozvoji naší městské části. PROČ ihned po odvolání nenastalo horečné vyjednávání koaličních politických

stran a skupení? A hledání nového starosty (nebo starostky), který (která) by do rozbouraných politických vod Uhřetěvsi, Pitkovic a Hájků vnesl racionální jednání a potřebný klid? Místo toho nastalo ticho po pěšině... Starosta zůstává sedět ve své původní kanceláři, místo chlapeckého přiznání prohry a přijetí demokratického rozhodnutí zastupitelů on a jeho suita zásobují facebook lítostivými a plačtivými komentáři. To není jen osobnostní selhání, ale hlavně manažerské. PROČ radní nekonají? Má být snad řešením politické neschopnosti starosty organizování petic a náznaky svolávání demonstrací? PROČ někteří radní, včetně odvolaného starosty znevažují tajný způsob hlasování, což – jak popisuje ve vedlejším textu profesor Aleš Gerloch – je zásadní nepochopení demokratického principu svobodného hlasování? Vaše *Uhřetěveské občanské noviny* vám na některé z těchto otázek nabízejí odpovědi.

Redakce

TAJNÁ VOLBA A PERSONÁLNÍ ROZHODOVÁNÍ

Na březnovém zasedání zastupitelstva MČ Praha 22 byla v bodu „Návrh na odvolání starosty“ odsouhlasena tajná volba. Tajný způsob volby odvolání starosty Zelenky ale vyvolal u některých lidí nevoli, dokonce vznikla petice, ve které její autoři uvedli, že toto tajné hlasování působí nedůvěryhodně. Co říká o způsobu hlasování zastupitelstva obce špičkový znalec ústavy?

Ptáme se: významného odborníka na ústavní právo, profesora JUDr. Aleše Gerlocha, CSc., prorektora Univerzity Karlovy, vedoucího Katedry teorie práva a právních učení Právnické fakulty UK Praha a místopředsedy Legislativní rady vlády.

„K esenciální nutnosti dodržování demokratických principů v rámci celého politického systému patří ústavní požadavek, aby politická rozhodnutí na všech úrovních, včetně územních samospráv, vycházela z vůle většiny, vyjádřené svobodným hlasováním. Rozhodování většiny dbá ochrany menšin, a tento požadavek navazuje na princip politického pluralismu. Zákon o obcích stanoví, že starostu volí z řad svých členů zastupitelstvo, a stejně tak ho může také odvolat. Způsob volby a odvolání zákon výslovně neupravuje a ve smyslu jeho klíčové pozice v obci jej nechává na zastupitelstvu. Je tedy rozhodující, co chápeme pod svobodným hlasováním. Obecně jej lze chápat jako prosté nátlaku a hrozby zpětných postihů či různých animozit. Tajnost hlasování

má zabezpečit svobodný proces tvorby většinové vůle. Proti tajnosti hlasování stojí požadavek transparentnosti procesu tvorby rozhodnutí. Demokratické tradice, zkušenosti s možnou manipulací s těmi, kdo rozhodují, event. i s jejich postihem či mstou, vedla k zásadnímu rozlišování mezi veřejným a tajným hlasováním. Věcná rozhodování tak mají být veřejná a transparentní, vytvořená v otevřeném střetávání různých názorů a zájmů. Naopak personální rozhodování mají být spojena s tajným způsobem hlasování, což je v řadě případů zaručeno ústavní a zákonnou úpravou.“

prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc.

ODCHÁZENÍ PÁNĚ STAROSTY – POLITIK, KTERÝ NEUMÍ ODEJÍT

Jak už jsme informovali v minulém čísle, na základě dlouhodobé nespokojenosti i aktuálních problémů, o kterých píšeme na jiném místě, odvolalo před měsícem zastupitelstvo městské části v předem avizovaném hlasování dosavadního starostu MČ Prahy 22 Vojtěcha Zelenku. Politika je ošidné řemeslo, ale jsou politici, kteří to chápou a dokážou odejít s grácií. A pak jsou politici, vzpomeňme třeba Jiřího Paroubka nebo Roberta Fica, kteří se se svým odchodem smířit nedokážou. Bohužel, to je i případ odvolaného Vojtěcha Zelenky. Místo aby přijal demokratické rozhodnutí a pokusil se vrátit zpět politickou cestou, zůstal zabarikádován ve své kanceláři, na facebooku si dal profil NESTAROSTA a na vizitku „zastupitel pro strategické projekty“. A to vše bez ohledu na to, že za ním stojí nezvládnuté školské projekty i divná úřednická a manažerská pochybení, ve kterých létají miliony korun z našeho městského rozpočtu.

V našem listě jsme se původně už nechtěli lítostivým odchodem pana bývalého starosty zabývat, ale obdrželi jsme několik glos od našich externích spolupracovníků. A tak je s jejich svolením a pro dokreslení aktuální situace na radnici zveřejňujeme.

VIDEOZÁZNAM JE DOBRÝ SLUHA, ALE ZLÝ PÁN

Občané jistě ocenili otevřenost a srdnatost starosty za streamování osmihodinového záznamu jednání zastupitelstva MČ Praha 22 z 24. 3. 2021, kde bylo mj. na programu jeho odvolání. Mohli si tak sami udělat obrázek a názor, jak o něm

jako o osobě, i o způsobu vedení schůze. Vystoupení většiny zastupitelů, zejména k problematickým stavbám a s tím spojenými nesmyslnými finančními částkami bylo samo o sobě také vypovídající. Jako bonus se pak trpěliví diváci mohli vynadávat na pocházení starosty sálem, s ležerně pohozeným svetrem přes rameno, jako kapitána před potopením Titanicu. Trvalo v záběru kamery a stále mluvící, a mluvící...

Kde převládá egoismus a jájismus nad slušností obecně, a k předchozím zastupitelům zvláště, není místo pro spravování obce.

Tady by Voltaire zaplesal nad pravdivostí svého tvrzení, že „hlupák si vezme slovo, když se naskytne vhodná chvíle k mlčení“. A co těch chvil v těch osmi hodinách bylo! Nelze se proto divit, že v tajném hlasování o odvolání starosty

se „pro“ přidali i někteří členové radniční koalice. Zastupitelé nemuseli nikterak hledat vnitřního nepřitele, stačilo autoritativní a „já-jistické“ vystupování mladého člověka, s posměšnými výrazy a nevrlími mimikou vůči ostatním, rozeznatelnou i přes respirátor. Reakce starosty na stručná a jasná vystoupení

paní Vodičkové a Rothové k jeho nesmyslnému zdůvodňování výhodnosti schodů do podzemní školky bylo pohrdání kolegyněmi v přímém přenosu. Kdyby se schody do hlubin netýkaly života dětí a bytovkářů, pak by svou ironií toto vystoupení překonalo scénku Felixe Holzmannova o aluminiovém klíčku. A to už vůbec nemluvíme o chaotickém řízení schůze. Kdyby rakouský básník Stefan Zweig vystoupil z hrobu, rozhodl by vystoupení páně starosty: „Strach a pokora se dají vynutit, úcta a vážnost nikoli.“

-kim-

zdroj: Facebook

HLEDÁ SE STAROSTA

MČ Praha 22 postrádá již měsíc starostu. Vedení městské části rezignovalo na řešení nepříjemné situace, místo neprodleného svolání mimořádného zastupitelstva za účelem volby důstojného

nástupce je ticho po pěšině. V polovině volebního období jsme se tak stali svědky pozvolného rozkladu vládnoucí koalice. Nikdo z jejích zastupitelů si nechce pálit prsty a o funkci nestojí. Zřejmě dobře vědí, jací kostlivci mohou vypadnout ze skříně. Převzít zodpovědnost za vedení obce v této překérné situaci, to by se v příštích „komunálkách“ mohlo rovnat polibku smrti. Přesto místostarostka Kateřina Erbošová okomentovala výsledek tajné volby v přímém přenosu na adresu opozice

slovy: „To jste si pomohli!“ Koho tím myslela? Šlamastyku si totiž několika protestními hlasy radniční koalice způsobila sama. Dala si gól do vlastní branky. Bezhlavá a hlavně bezradná samospráva si totiž

vzala za rukojmí občany Uhřetěvesi, Pitkovic a Hájků. Řešení palčivých problémů, které se nakupily během rozpačitého funkčního období „nových tváří“, se odkládá na neurčito. Hledá se starosta. Snad se zaskočení konšelé neupínají pouze k petici z dílny jejich příznivců proti výsledkům demokratického tajného hlasování...

V civilizovaných státech umějí vyjednat strany vládu země za pár dní, naše koalice v malé obci je nečinná už týdny?

Tomáš Mašinda,
spolupracovník redakce

Vojtěch Zelenka
pověřený zastupitel pro
strategické investiční projekty
e-mail: vojtech.zelenka@praha22.cz
tel.: +420 271 071 822
mobil: +420 777 933 396

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 22,
části
Nové náměstí 1250/10
104 00 Praha 114
www.praha22.cz

FALEŠNĚ SKRYTÁ SEBEKRITIKA

VOJTĚCH ZELENKA SE V NOVÉM PROFILU POPRVÉ SEBEKRITICKY OHODNOTIL: NESTAROSTA

Vojta (tykáme si, tak si toto oslovení mohu dovolit) nikdy nebyl starostou všech občanů Prahy 22, neboť neuměl vést obec tak, aby je spojoval. Během téměř tří let nedokázal myšlenkově vystoupit z opozičních lavic, v nichž seděl před zvolením starostou. Místo věnování se svěřené funkci, práci pro lidi, podpoře dobrého jména obce a spokojenosti občanů se především velmi intenzivně věnoval atakování stávající opozice z několika FB profilů. Množství jeho příspěvků a komentářů, vyvolávající samolibé a negativní vášně mu zabíralo naprosto nescelý mnoho času. Ten mu pak přirozeně scházely pro každodenní odpovědnou práci starosty. Především neschopností osobní komunikace mimo tyto profily pak ztratil starosta důvěru nejen v opozičních lavicích, ale hlavně i mezi některými koaličními partnery. Místo zamyšlení, proč tomu tak bylo, začal „pracovat na sebekritické nápravě“. Předkládá různé obhajoby, hledá vnitřní nepřátele, vymýšlí spekulativní scénáře, jak hodit vinu na jiné. Paralyzované vedení obce po odvolání starosty ukazuje, že nebyl ani dobrým manažerem, který

by sdílel se svými kolegy klíčové informace, delegoval úkoly, měl krizový plán či varianty dalšího postupu. Koaliční partnery tak dostal svým nezodpovědným přístupem do těžko řešitelné situace. Radnice mlčí, žádná politická vyjednávání, žádné varianty, jak dál! Navíc se začíná ukazovat, že není vše tak transparentní, jak se hlásalo před volbami a jak nám Vojta ze svých FB profilů hlásá. Vrcholem jeho sebestředného egoistického chování je, že se nechal stanovit „neplaceným“ lobbistou (pobírá tzv. odstupné) a nadále okupuje kanceláře vyhrazené řádnému starostovi. Věřím, že koalice, která vyhrála volby, nalezne ve svých řadách konečně schopného člověka, který dokáže zejména vyjednat a komunikovat se všemi zastupiteli a přijít s návrhem na volbu nového starosty MČ Prahy 22. Že taková spolupráce funguje, ukazuje příprava výstavby nové multifunkční haly u fotbalového hřiště. „Wojtovi“ přeji hodně zábavy v jeho oblíbené hře Mafie: Městečko Palermo se probouzí bez starosty města...

Miroslav Roth, zastupitel

K ÚVODNÍKU PANÍ ERBSOVÉ V KVĚTNOVÉM UHŘÍNĚVESKÉM ZPRAVODAJI

Zatímco *Uhříněveské občanské noviny* opakovaně o odvolání starosty Zelenky informovaly a informují, oficiální *Uhříněveský zpravodaj* na toto téma mlčí. Až na úvodník v květnovém vydání, který podepsala místostarostka Kateřina Erbsová. Její hlavní sdělení, jak je jí líto, že byl starosta odvolán a jak je to nespravedlivé. Takže jen pro přesnost, paní místostarostko:

Není pravda: že důvody jeho odvolání nebyly nijak specifikovány.

Důvod byl znám předem a byly to nezvládnuté investice do školství.

Není pravda: že starosta uspokojivě odpovídal na otázky zastupitelů. Kdyby tomu tak bylo, odvolán by zjevně nebyl.

Není pravda: že hlasování o odvolání bylo „nečekané“. Vědělo se o něm týden dopředu, když program byl veřejně vyvěšen. Starosta měl spoustu dní na prostudování důvodů k odvolání a na vlastní obhajobu. Kdo ji tedy

zdroj: Facebook

nezvládl? Vždyť pro odvolání museli hlasovat i někteří koaliční spojenci, tak těch se týká vaše plamenná řeč o důvěře?

Není pravda: že z funkce se starosta odvolává jen tehdy, „pokud je starosta obviněn z trestného činu, pokud ohrozí fungování obce atd.“. To platí snad v některých polodemokratických režimech, navzdory měl funkci propachtovanou Nicolae Ceausescu, nebo ji má možná Vladimír Putin. V běžné demokracii je odvolávání starosty normální především tehdy, když si nedokáže zajistit politickou podporu. A nebo když hrozí potíže kvůli jeho nečinnosti, mrhání finančními prostředky a manažerskému selhání.

Není pravda: že bylo rozhodnuto „za nestandardních podmínek“. Vždyť odvolání tajnou volbou bylo demokraticky přijato většinou při schválení programu jednání zastupitelstva. Co myslí autorka tvrzením, že „starosta byl navíc zvolen veřejně a jeho odvolání bylo v tajné volbě“ se už snad komentovat nedá. Tajná vol-

ba se při hlasování o personáliích používá zejména proto, aby byla tato volba svobodná a hlasujícím nehrozila perzekuce od odvolávaného „šéfa“.

Není pravda: že je nevhodné někoho odvolávat v době pandemie. Jak ukazují nescelý přesuny na ministerstvech naší celorepublikové vlády, proti neschopnosti a chaosu nepomůže ani neotřesitelná pozice, ani neustálá změna. Co je důležité, je mít k dispozici takovou osobu, která krizové období zvládne. A tou starosta Zelenka bezpochyby nebyl. **Je pravda:** že občané především zajímá, co bude

dál. Ale milá paní Erbsová, pan Zelenka vás svými autokratickými řídicími postupy za ty téměř 3 roky zřejmě natolik paralyzoval, že nedokážete bez něj postupovat dál. Místo toho, abyste přijali politickou odpovědnost a hledali jako vítěz voleb za pana Zelenku náhradu, jenom pláčete, jak je smutné, že on už starosta není.

Kamil Nový

Občané čekali razantní řešení po odvolání starosty, protože za svoje daně chtějí, aby obec byla spravována moudrymi lidmi. Vaše psaní o tom není, je to nářek dítěte, kterému vzali hračku!

Nikdy nemůžeš uklidnit bouři, tak se o to přestaň snažit. Co ovšem v bouři můžeš, je uklidnit sám sebe, pak i bouře vlastně přejde. (Asijská moudrost)

CHAOS NA RADNICI POKRAČUJE ANEB ZÁHADNĚ VYPLACENÝCH 22 MILIONŮ

Příběh o tom, jak se důležitá investiční akce Polyfunkční dům Pitkovice proměnila v rukou bývalého starosty Vojtěcha Zelenky na bezúročný úvěr pro soukromou společnost Raeder & Falge s.r.o.

Hospodaření radnice Prahy 22 pod vedením bývalého starosty Vojtěcha Zelenky se stále více podobá neřízené sabotáži nebo dokonce úmyslnému, i když hloupému pokusu o podvod. Posledním objevem kontrol je záhadných 22 milionů korun, vyplacených soukromé firmě v rozporu s platnými pravidly a bez ohledu na neprovedené práce.

Na prázdném poli na začátku Pitkovic má směrem od Uhříněvsi vyrůst polyfunkční dům. Krásný záměr se špatným provedením. Už loni v září mělo být podle záměru městské části vydáno stavební povolení a v polovině srp-

na letošního roku zde měly být kolaudovány nové třídy mateřské školy. Místo toho vyplatila radnice těsně před Silvestrem loňského roku 22 milionů 659 tisíc korun stavební firmě, která zde zatím ani nekopla do země.

ALE POJĎME POPOŘADĚ:

Dne 8. července 2020 schválila Rada Městské části na svém zasedání vypsání veřejné zakázky na zhotovitele Polyfunkčního domu v Pitkovicích. Jak uvádí oficiální stránky MČ: souběžně s tendrem bude během letních

měsíců probíhat také společné územní a stavební řízení. Předpokládaný termín vydání stavebního povolení je na přelomu srpna a září.

Stavba Polyfunkčního domu byla zadána metodou Design & Build

(navrhni a postav), při které je zodpovědnost za zhotovení díla vč. možných víceprací převedena na zhotovitele. Cena, se kterou vítěz vyhraje, je tedy pevná a nepřekročitelná.

Výběrové řízení na zhotovitele stavby mělo jediné kritérium: cenu. Jiné parametry tato soutěž neměla, a to bez ohledu na loňské tvrzení starosty Zelenky v obecním zpravodaji, že není možné stavět zároveň levně, rychle a kvalitně.

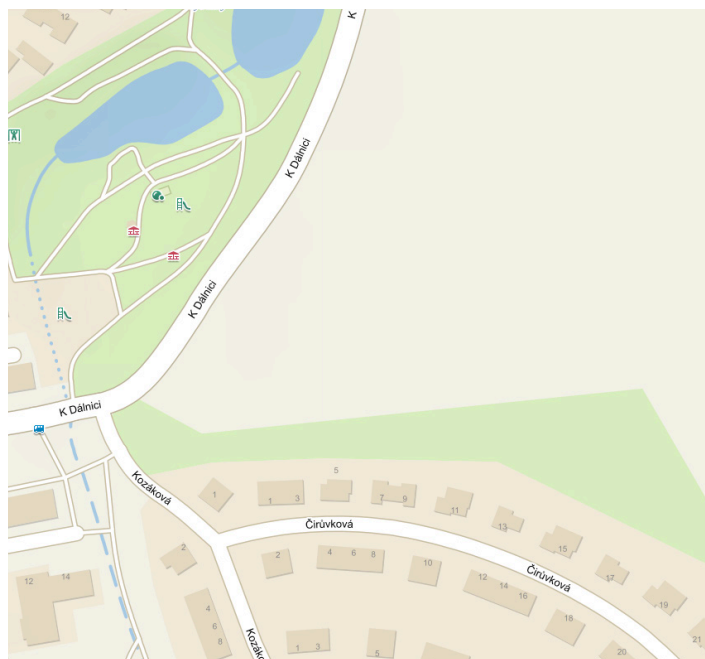
Soutěž vyhrála společnost Raeder & Falge s.r.o., která podala nejnižší cenu 75,5 mil. To je suma výrazně mimo nabídky ostatních

soutěžících, kteří se pohybovali v rozmezí 84–106 mil. Orientační rozpočet na stavbu byl přitom 84 milionů.

Pozoruhodné je i to, že vítězná společnost nedodala veškeré podklady a nesplnila všechny podmínky výběrového řízení, zejména kvalifikační předpoklady. Firma pak jako jediná postoupila do dalšího kola, jako nejlepší byla hodnotící komisí vybrána dne 7. 1. 2021.

Už o osm dní dříve, těsně před Silvestrem, je ale místostarostou Pavlem Kosařem podepsán Protokol o notářské úschově na částku 22 milionů 659 tisíc korun.

Vítězná společnost nedodala veškeré podklady a nesplnila všechny podmínky výběrového řízení.

Poslední den v roce je tato částka převedena k notáři ve prospěch společnosti **Raeder & Falge s.r.o.**, o které ovšem už víme, že legálně byla vybrána až 7. ledna a schválena Radou MČ až 13. ledna. Také samotné vyplacení mnohamilionové notářské úschovy bylo Radou MČ schváleno až zpětně. Jak přitom konstatuje kontrola, „tato platba nemohla být evidována jako platba vybranému dodavateli, protože neexistoval, nebyl schválen“.

Podivné a pozoruhodné jednání vedení Městské části nicméně pokračuje dál. Dne 22. ledna 2021 je s dodavatelem podepsána smlouva o dílo, přestože dosud nebylo vydáno stavební povolení (jak už víme, původně bylo slíbeno na září 2020). Přitom spěchat s podpi-

sem smlouvy nebyl žádný důvod, MČ nemá pravomocné stavební povolení, a tak firma zatím stavět nemůže.

Pouhý den po podpisu, 23. 1. 2021, ovšem vystavila firma **Raeder & Falge s.r.o.** zálohovou fakturu se splatností 16. 3. 2021. Podle podepsané smlouvy měla být tato faktura vystavena až po podepsání bankovní záruky, jenže ta v tu dobu ještě k dispozici nebyla. Přesto dává dne 1. 3. 2021, čtrnáct dní před splatností faktury, tehdejší

starosta Vojtěch Zelenka pokyn, aby faktura byla proplacena. Smluvně požadovaná bankovní záruka byla přitom Českou spořitelnou vystavena až o tři týdny později, dne 23. 3. 2021, a navíc na částku nižší, než byla původně požadována.

Dne 22.1. 2021 je s dodavatelem podepsána smlouva o dílo, přestože nebylo vydáno stavební povolení.

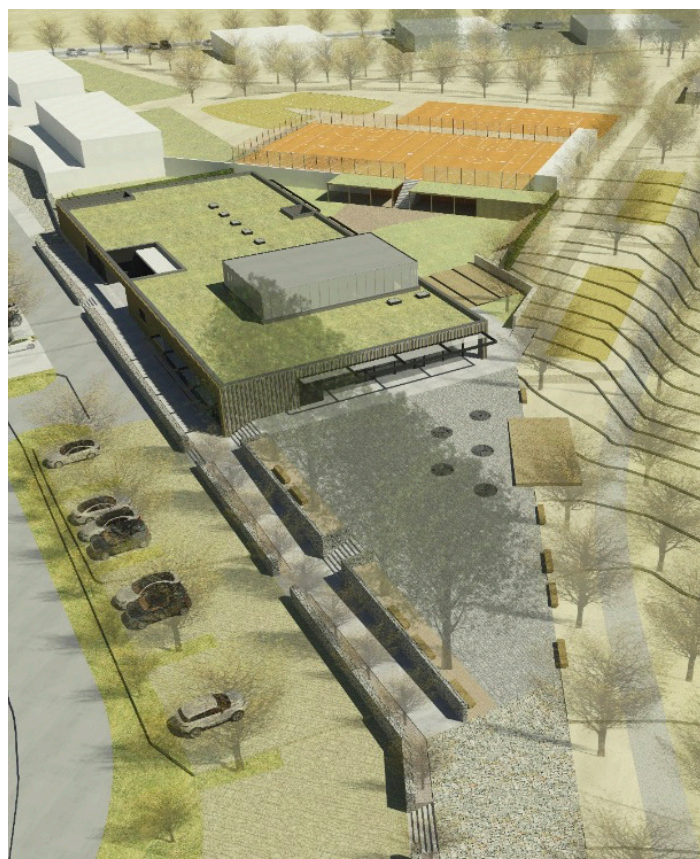
SHRŇME TO:

Zálohová faktura byla neplatná, dorazila a byla proplacena bez vydané bankovní záruky dodavatele, měla se tedy dodavateli vrátit.

Miliony korun byly proplaceny před splatností zálohové faktury. Navíc visely tyto finance naší MČ bez jakéhokoliv zajištění ve vzduchu 22 dní, než dorazila bankovní záruka. Tato záruka aktuálně Městské části sice kryje zapla-

cené peníze, ale opět nesplňuje podmínky smlouvy. A to jak do výše bankovní záruky (je o 17 % nižší, cca o 4 miliony Kč), tak i do doby její platnosti (končí v říjnu tohoto roku).

Kdy bude platné stavební povolení, není jisté, a tak lze konstatovat, že bývalý pan starosta Zelenka poskytl společnosti **Raeder & Falge s.r.o.** bezúročný úvěr, za který by společnost pla-

tila sumu mezi 4–6 % p. a. ročně. Použijeme-li střední hodnotu, tak uvedená firma šetří měsíčně cca 94 tisíc Kč. Za rok to udělá pěkných 1,130 mil. Kč.

Kdyby měl být vztah mezi Městskou částí Praha 22 a firmou **Raeder & Falge s.r.o.** férový, společnost by měla tyto prostředky naší MČ vrátit. Minimálně do doby vydání pravomocného stavebního povolení.

Aktuálně se tedy Městská část Praha 22 nachází v situaci, kdy nemá 22 milionů a tyto peníze

podle smlouvy neměly být uvolněny. Stavební firma nemůže začít stavět, ale protože má platnou smlouvu, má právo uplatňovat kompenzaci na vzniklé náklady.

Podle smlouvy nemělo být 22 milionů uvolněno.

Vidíš to prázdné pole? Vidím! A vidíš tam polyfunkční dům? Nevidím! Kocourkov? Ne, vidím Uhříněves a Pitkovice! P. Janů

VÝŠLAP ZA TAJEMSTVÍM DUBEČSKÉ TVRZE

Z Uhříněvsi k ní vede modrá značka, ale nečekejme víc než zbytky kamenných zdí. A přece se tu v roce 1608 odehrála jedna kapitola osudového jednání o rozdělení habsburské říše mezi Rudolfa II. a jeho bratra Matyáše. Výsledek? Rudolf přišel o její notný kus.

Jenže než k bývalé tvrzi dorazíme, je toho ještě hodně k vidění. Pokud se k modré značce připojíme u uhříněveské autobusové zastávky Picassova a zahneme do Vachkovy ulice, hned po pár krocích čeká rozlehlá obora.

Staré záznamy ji připomínaly už v roce 1623, kdy zdejší panství držel Karel I. z Lichtenštejna. Zřejmě hrála roli bažantnice, ale spoň tak o ní mluví mapa z roku 1715. Ovšem pro nás je spíš zajímavý rok 1982, kdy získala titul přírodní památky. Dnes tu tedy můžeme kroužit přirozenou krásou lesa kypícího florou i faunou, o nichž leccos vyprávějí tabule Naučné stezky Dubeč – Uhříněves.

Ve Vachkově ulici ale obora není jedinou pozoruhodností. Leží tu židovský hřbitov, dnes citlivě rekonstruovaný, včetně márnice a bývalého domku hrobníka. V tichu stromů se do země noří na 300 náhrobků, k nejstaršímu z nich patří datum 1719. Mnohé

nesou bohatá zdobení a rozeznáme mezi nimi nejen šesticípé Davidovy hvězdy, ale také další židovské symboly, z nichž se dá vyčíst, kdo tu odpočívá. Třeba objevíme dvě ruce v žehnajícím gestu – naznačují kohena, potomka prvního velekněze Arona. Možná právě proto pohřbený nosil příjmení Kohen, Khon nebo Katz. Pokud rozeznáme konvici, pak šlo o levitu, potomka Leviho, jednoho ze synů Jakobových. Jen levité směli při bohoslužbách sloužit kněžím, k čemuž patřilo i omývání nohou, a tedy nádoby na vodu.

Procházet se starým hřbitovem mívá zvláštní náladu, židovským obzvlášť. A není to jen obvyklým smutkem nad prchavostí života. Tady se naposledy pohřbívalo v roce 1942, kdy Židé z Uhříněvsi a okolí odcházeli do transportů. Ale vraťme se na modrou značku, s níž na konci obory odbočíme po silnici vlevo. Mineme koupací Podleský rybník, jehož hladina

se tu leskne od přelomu 15. a 16. století, kdy se na jeho stavbě údajně podíleli turečtí zajatci. Za příznivé situace si v bývalém Podleském mlýně dáme pivo. Přes plot se pokocháme jeleny. A už se blížíme k prvním dubečským domům.

Čeká tu další přírodní památka. Dva lomy spojené jménem Rohožník. Ještě v prvních desetiletích 20. století se v nich těžil kámen, pak archeologický průzkum odhalil dávné osídlení, jehož stopy vedou až dva tisíce let před náš letopočet.

Odtud je to k dubečské tvrzi jen kousek. Moc z ní sice nezbylo, za Lichtenštejnů od roku 1623 definitivně pustla, a to lepší z ní bylo využito ke stavbě barokní sýpky. Ale přece jen si v těch sporých troskách můžeme připomenout, že tu tvrz prokazatelně stála už v roce 1508. Tehdy ji Jan Dubečský z Dubče odkázal svému zeti Zikmundovi Zapskému ze Zap. Jeho syn Oldřich zřejmě dal chátrajícímu stavení renesanční podobu, a takové ho zdědil Oldřichův syn Adam. Právě s ním postoupíme do června 1608, kdy se tu odehrálo vyjednávání mezi

poselstvy císaře Rudolfa II. a arciknížete Matyáše.

Legenda vypráví, že zatímco se poselstva chystala ve zdech tvrze dojít k nějakému řešení, oba pánové se sešli nedaleko odtud na rozcestí zvaném U tří kamenů. Co si ctižádostivý Matyáš a už velmi podivínský Rudolf mohli říct? Kdoví.

Handrkování o osud říše vyústilo 25. června 1608 v Libeňský mír, uzavřený v Libeňském zámku na tehdejším předměstí Prahy. Rudolf přišel o hodně: Matyáš mu sebral uherskou korunu, Moravu, Dolní a Horní Rakousy. Co víc, Rudolf ho musel oficiálně uznat za svého nástupce. Jemu samému zůstaly jen Čechy, Lužice a Slezsko.

Další z legend tvrdí, že Matyáš si uherskou korunu hned nasadil v ležení svého vojska, které se tehdy usídlilo mezi Dubčí a Měcholupy. Prý si pro tu speciální chvíli dal postavit zelený stan, a to by byla ještě ta příjemnější zpráva. Horší vypráví o zvěrstvech, jakých se vojsko v okolí dopouštělo.

Dnes už je tu klid. Pobavit se ještě můžeme v přilehlé krásné Panské zahradě blouděním v keřovém bludišti, a pak se vydat zpátky. Z Uhříněvsi sem to bylo po modré značce téměř 6 kilometrů, k návratu je příjemné zvolit maličko kratší cestu, k níž od tvrze využijeme cyklotrasu A24. Dovede nás ke zmíněnému památnému bodu U tří kamenů, kde vzpomeneme údajného rande habsburských bratrů a přestoupíme na cyklotrasu A239 do Netluk. Tam odbočíme vpravo kolem pseudogotických, takřka anglických domků k uhříněveské oboře a u ní se sejdeme s naší dobrou známou modrou značkou. Tentokrát po ní zamíříme k uhříněveskému centru. Domů, na autobus, nebo do hospody. Pokud možno.

Marie Homolová

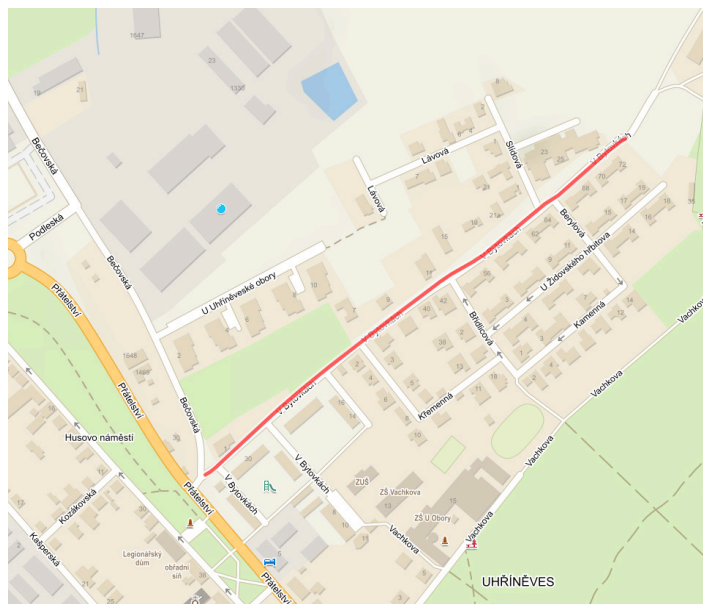
„MEMENTO MORI“ ULICE V BYTOVKÁCH

„Narodila jsem se před nějakými 300 léty, jako sice prašná, ale neposkvrněná přírodní stezka vedoucí kolmo z **hráze rybníka**, kudy dnes vede ulice Přátelství. Mé dospívání uběhlo jako voda z rybníka, a na jeho dně je dnes **Husovo náměstí**. Těch rybníků bylo tehdy sedm, okolí za tratí se říká **Jezera** a stojí zde moderní obytné domy. **Zahájením stavby císařské silnice** z Prahy do Kutné Hory po hrázi v roce **1818** mi poprvé začalo haprovat zdraví. Dostavbou této silnice jsem se z toho dostala a dále žila jako v bavlnce. Čistý vzduch, pole, luka a traviny, bažanti a srnky, až k Podleskému rybníku, kde mě plavci v horkém létě vždy trochu zchladili, což bylo moc příjemné. Zplodiny jen organické, **od koní vozků**. Jinak jenom pěší. Jó, to byly časy... Bohužel klidu a pohody začalo ubývat s jakýmsi rachotivými, divnými, prý motorovými vozidly na císařské silnici. Po mně však jezdily stále povozы tažené koňmi a krávami. To se nezměnilo ani s povýšením **Uhříněvsi z obce na městy v roce 1866**. Ale hned na to, už v roce 1927, začala být obec těmi

motorovými nesmysly přetížena, považte, **denně jich tu projelo 120**, a proto si konšelé v Praze oficiálně stěžovali. A už tehdy se hovořilo o potřebě obchvatu! To se už i po mně tu a tam nějaké to vozidlo pokoušelo přejet. Ale o mě se tehdy starali mnohem lépe, než nyní ve stáří. Aby mi konšelé ulevili od bolesti páteře, tak mě aspoň po obou stranách opatřili zvláštními cestičkami jenom pro chodce, říkali jim **chodníky**. Aby se mi nezanášely plíce prachem, můj povrch zpevnili kočičími hlavami.

Jména ulic na hrázi se mezi tím střídala – Císařská ulice, Pražská ulice, za první republiky rozdělena na Tyršovu a Švehlovu... A už tehdy byla Uhříněves téměř neprůjezdnou. To jsem již cítila v kostech, že dojde i na mě! Z cihel místní cihelny vyrostly v padesátých letech minulého století obytné domy, já byla konečně pokřtěna, ale tak nějak nehezky, budovatelsky, na **Sídlišti**. Ale stále jsem zůstala bezpečným a hlavním korzem i po **připojení obce k Praze v roce 1974**.

A hned nato, v roce 1975 jsem byla konečně pokřtěna na své

dospělé jméno, tedy také nic moc, na ulici **V Bytovkách**. Přitom po mě korzovali slavní a významní Uhříněváci, pan Bubeníček, grafik, autor obecního znaku, pan Gut, hokejová legenda, a mnoho dalších, po kterých by se ulice mohla jmenovat hezky. Ale budovatelský étos byl v padesátých letech i v módě jmen ulic a pražských čtvrtí. Jediným domem byl na mém konci ten u Židovského hřbitova. Přišla devadesátá léta a s auty si už nevěděli ani ti nahore, na Magistrátu. Mně bohužel porídili místo hliněného kabátu prý moderní, ale pro mne nepohodlný, tvrdý flaušák, nějaký asfalt. V létě jsem od něj celá špinavá.

A s přibývajícím věkem to už se mnou šlo jenom z kopce. Místo **přírodního korza** k jelenům, rybníku Podlesáku, na třešně po jeho hrázi, jsem se začala bát sama o zdraví své i chodců, stávala jsem se postupně **nebezpečnou silnicí**. Mnohokrát mi šlo i o život. Místo

polí a luk vila vedle vily, auto vedle auta, po obou stranách, značka stání-nestání jako by nebyla. Budovatelský étos přerůstal v budovatelský chaos. A ta bolest kloubů z výtlučků v tom asfaltu, tu bych nikomu nepřála!

Teď trávím čas už jen odpočinkem. Z jakýchsi radničních listů, není to hezké čtení, to vám řeknu, se dozvídám, že po mně má navíc, kdy už jsem vilami přeplněná, projíždět 240

rodin s dětmi sem a tam do jakéhosi podzemního zařízení, jemuž místní radní říkají školka. Nevím, zda toho dožiju. Ale v uhřetelčském muzeu po mně zbude kronika mého života, kterou spisuje moc hodný pán, a který o mně ví skoro všechno.

Fanděte a podporujte jen takové moudré konšele, prý se jim říká radní, kteří by mi místo divných novot konečně vrátili kouzlo promenády do krásného okolí Uhřetelčsvi."

Vzpomínky ulice zaznamenal
Milan Kašík

Aby mi konšelé ulevili od bolesti páteře, tak mě aspoň po obou stranách opatřili zvláštními cestičkami jenom pro chodce, říkali jim chodníky.

Chválíme

Nápaditý kulturní počin v podobě online přenosu vystoupení jazzového muzikanta Davida Bárty a básníka Davida Růžičky, žijícího mezi námi v Uhříněvsi. Básně a jazz z Uhříněveského muzea tak přispěly k mimořádně hezké večerní pohodě a nabídly i „pohoštění“ připomenu- tím, jak chutná kombinace doutníku a whisky. Do našich pokojů se tak vlou- dila podmanivá atmosfé- ra a výkon obou umělců přikoval posluchače do ušáků. Skvělá alternativa k neveselým večerním TV novinám...

Kritizujeme

Úřad MČ Praha 22 je vy- baven na úseku životního prostředí akademickými ka- pacitami. Radní Ondřej Lag- ner, pod nějž ekologie patří, disponuje dvěma vysoko- školskými tituly Mgr., Ing., a titulem Ph.D. Členkou Komise životního prostře- dí je Ing. Kateřina Lagner Zimová, krajinná ekoložka. Její čtení o stavu ptactva v Uhříněveském zpravodaji je velmi poutavé, zaslouží pochvalu. Je to totiž jeden z mála článků, který má v obecním zpravodaji sku- tečné místo. Obou odborní- ků si vážíme. Škoda jen, že nestojí v čele nespokojen- ců se zabráním občanské zeleně bytovkářského vni- trobloku, kde se vyskytují přesně ti ptáci, o nichž paní ekoložka tak pěkně píše.

UHŘÍNĚVESKÉ OBČANSKÉ NOVINY
ROČNÍK II, ČÍSLO 3
VYCHÁZEJÍ: 10 X ROČNĚ, V NÁKLADU
7000 KUSŮ, NEPRODEJNÉ
VYDAVATEL: ASTRÁIA, SPOL. S R. O.
POD MARKÉTOU 87, PRAHA 10-HÁJEK,
REDAKCE@OBCANUHRIŇEVES.CZ
IČ: 25758179, EV. Č. MK ČR E 24047
VYDÁNO DNE: 4. 5. 2021
ČLÁNKY A FOTO BEZ UVEDENÍ ZDROJE
JSOU REDAKČNÍ MATERIÁLY.
VYROBENO Z RECYKLOVANÉHO PAPIRU.

OTEVŘENÝ DOPIS

Vážená paní místostarostko, vážení zastupitelé, vážený pane tajemníku MČ Prahy 22, přečetla jsem si informaci na FB stránce ODS Praha 22, že dochází ke změnám, kterým snad nechci ani věřit. Doložená fotografie ukazuje devastaci jediné větší zasedací místnosti, která byla určena k pořádání Zastupitelstev MČ Praha 22, různých seminářů (např. pro pedagogy obou místních základních škol) i setkávání žáků 9. tříd ZŠ s představiteli obce, setkávání občanů s různými odborníky, developery... Zmizely ze stěny portréty starostů, kteří se zasloužili o rozvoj této městské části. Jsem z této situace, která se děje na ÚMČ, mírně řečeno rozpačitá.

Vážený pane tajemníku, vážená paní místostarostko, vážení zastupitelé, žádám Vás o vysvětlení a důvod tak závaž- né změny, pokud se výše uvedená informace skutečně zakládá na pravdě.

Zajímá mne, z jakých finančních prostředků obce je akce financována.

Zajímá mne, jak bude tato zasedací místnost nahrazena pro výše uvedené účely.

Zajímá mne, zda nebylo možné záměr, kvůli kterému je zasedací místnost rekonstruována, řešit jiným způsobem.

Zajímá mne, k jakému účelu bude tato místnost po rekonstrukci používána. Pokud z ní budou další kanceláře, pak mne zajímá, jestli jsou úředníci MČ natolik vytiženi svou prací, že musejí být (pravděpodobně) přijímání další úředníci, pro které již není místo k sezení jinde.

Zajímá mne, jak bude naloženo s portréty bývalých starostů.

Zajímá mne, kde se budou konat Zastupitelstva MČ, když se zrovna v divadle U22 bude konat divadelní představení.

Druhý dotaz, vážená paní místostarostko, vážení zastupitelé, souvisí s fungováním MČ po odvolání starosty (posled- ní veřejná informace na webových stránkách ze dne 25. 3. 2021). Od této doby již uplynul jistý čas a občané nemají dosud žádnou informaci, zda již v brzké době bude opět obsazena funkce starosty a Rada MČ bude plně funkční.

Děkuji za Vámi podané informace, které jistě zajímají více občanů naší MČ, nejen mne.

S pozdravem

Mgr. Eva Formánková
občan MČ Praha 22

SLIBY SE MAJÍ PLNIT NEJEN O VÁNOCÍCH

Dne 25. 1. 2021 slíbili radní po jednání se zástupci obytných domů ulice V Bytovkách vydat shrnující me- morandum k řešení kontroverzního projektu podzemní školky. Ale na radnici k tomuto slibu dodnes, pod vedením nestarosty: TICHŮ.

Co bychom od radních za tak dlouho dobu očekávali? Že pro tento zcela urgentní projekt pro maminky s dět- mi, po zcela zásadních připomínkách architektů a dalších stavebních autorit, právníků a hlavně bydlících, kterých se to týká, něco UDĚLAJÍ? Než se dočkáme CO, nabízíme NÁVOD *Uhříněveských občanských novin*, co by bylo třeba udělat, aby byl naplněn zájem radních vybudovat co nejdříve ve veřejném zájmu tolik po- třebnou školkou.

1. Maximálně reflektovat potřebu obce na novou mateřskou školu, a dále neztrácet čas. Už takto je zpož- dění našich radních naprosto katastrofální.
2. Stáhnout neprojednatelný projekt podzemní školky ve vnitrobloku bytových domů v ulici V Bytovkách.
3. Nechat arch. Tomáše Veselého předělat projekt na stavbu neohrožující veřejný prostor obyvatel vni- trobloku, minimalizující vliv na okolní prostředí a řešící průjezdnost ulice V Bytovkách. Ideálně za již vyplacený honorář. Jinak požadovat vrácení peněz a rychle použít služby jiného architekta.
4. Stejně rychle dořešit s odborníky na dopravu stokrát kritizovanou průjezdnost ulic V Bytovkách, zapo- jit do diskuse vodo hospodáře, a v neposlední řadě odborníky na ekologii.
5. A hlavně – neničit kvalitu života současných obyvatel lokality – bytovkářů.

Kamil Nový

NAŠE NOVINY NEJSOU REKLAMNÍ...

Pan Petr Kopecký z Uhříněvsi si stěžuje, že si nepřeje vkládat periodikum *Uhříněveské občanské noviny* do své bytové schránky. Je nám líto, ale takový požadavek je v praxi obsluhy bytových schránek nereali- zovatelný. A navíc, na tento list se nevztahuje právo občana odmítnout reklamní tiskoviny, protože takovou tiskovinou nejsme. Viz vysvětlení níže. Ale samozřejmě, pokud se vám naše noviny nelíbí, klidně je hoďte rovnou do koše.

1. *Uhříněveské občanské noviny* jsou v souladu se zákonem č. 46/2000 Sb., (zákon o právech a povin- nostech při vydávání periodického tisku – tiskový zákon) v evidenci zapsaných periodik na MK ČR pod evidenčním číslem E 24047.
2. Periodikum *Uhříněveské občanské noviny* je určeno a distribuováno pouze občanům Uhříněvsi, Pitkovic a Hájků, a nelze na ně tedy uplatňovat omezení zákona č. 40/1995 Sb., zákona o regulaci reklamy.

Redakce